

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2015 r. – Republika Grecka/Komisja Europejska**(Sprawa T-506/15)**

(2015/C 371/31)

Język postępowania: grecki

Strony*Strona skarżąca:* Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, O. Tsirkinidou i A.-E. Vasilopoulou)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument C(2015) 4076] ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione z tytułu pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji za lata składania wniosków 2009, 2010 i 2011 oraz niektóre wydatki poniesione na podstawie zasady wzajemnej zgodności za rok składania wniosków 2011, jak również w zakresie, w jakim Komisja nie przewidziała w tej decyzji zwrotu na rzecz Republiki Greckiej kwoty 10 460 620,42 EUR w wykonaniu wyroku z dnia 6 listopada 2014 r., Grecja/Komisja (T-632/11, EU:T:2014:934), zgodnie z okolicznościami faktycznymi przedstawionymi w skardze i zarzutami nieważności;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

Jeśli chodzi w szczególności o korektę finansową wymaganą w ramach systemu pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, Republika Grecka podnosi cztery zarzuty nieważności.

1. Pierwszy zarzut nieważności zostaje podniesiony w ramach korekty ryczałtowej w wysokości 25 % wymaganej ze względu na braki w definicji pojęcia trwałych użytków zielonych oraz w kontrolach dotyczących tych użytków w latach 2009–2011 i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004 ⁽²⁾ [następnie art. 2 lit. c) rozporządzenia nr 1120/2009 ⁽³⁾].
2. Drugi zarzut nieważności również zostaje podniesiony w ramach korekty ryczałtowej w wysokości 25 % wymaganej ze względu na braki w definicji pojęcia trwałych użytków zielonych oraz w kontrolach dotyczących tych użytków w latach 2009–2011 i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu wytycznych w odniesieniu do przesłanek wymaganych dla wprowadzenia korekty finansowej w wysokości 25 %, braku uzasadnienia, naruszeniu zakresu uznania przez Komisję oraz naruszeniu zasady proporcjonalności.
3. Trzeci zarzut nieważności zostaje podniesiony w ramach korekty ryczałtowej w wysokości 5 % wymaganej z uwagi na braki charakteryzujące system identyfikacji działek rolnych (LPIS) w pierwszy roku jego stosowania (2009) i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu wytycznych, naruszeniu zakresu uznania przez Komisję oraz naruszeniu zasady proporcjonalności.

4. Czwarty zarzut nieważności zostaje podniesiony w ramach korekt ryczałtowych wymaganych ze względu na braki w kontrolach na miejscu, a konkretnie w ramach korekty w wysokości 2 % wymaganej ze względu na nieskuteczną analizę ryzyka za rok składania wniosków 2010, i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1122/2009⁽⁴⁾ i art. 27 rozporządzenia nr 796/2004 oraz naruszeniu zasady uzasadnionych oczekiwań.

Ponadto jeśli chodzi o pozostałe zakwestionowane części zaskarżonej decyzji wykonawczej, Republika Grecka podnosi następujące dwa zarzuty nieważności.

5. Piąty zarzut nieważności dotyczy finansowej korekty ryczałkowej w wysokości 2 % wymaganej w ramach systemu wzajemnej zgodności za rok składania wniosków 2011 i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu art. 11 rozporządzenia nr 885/2006⁽⁵⁾ i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁶⁾, na niewystarczającym uzasadnieniu i na błędzie faktycznym dotyczącym korekty finansowej w wysokości 2 % za rok składania wniosków 2011.
6. Szósty zarzut nieważności dotyczy kwoty, która powinna zostać zwrócona Republice Greckiej w wykonaniu wyroku z dnia 6 listopada 2014 r., Grecja/Komisja (T-632/11, EU:T:2014:934), i opiera się na naruszeniu art. 266 i 280 TFUE dotyczących ciężącego na Komisji obowiązku podjęcia środków, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz na braku uzasadnienia w zakresie braku zwrotu na rzecz Republiki Greckiej kwoty 10 460 620,42 EUR w związku z wydaniem wspomnianego wyroku Sądu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, s. 39.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 [ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników] (Dz.U. L 141, s. 18).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1120/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 316, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW (Dz.U. L 171, s. 90).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2015 r. – Litwa/Komisja

(Sprawa T-508/15)

(2015/C 371/32)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litwy (przedstawiciele: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, M. Palionis i A. Petrauskaitė, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska